

"Ovo je ostvarenje snova", rečenica je kojom je wimbledonski pobjednik Goran Ivanišević zaključio svoj govor na svečanosti u Newportu, gdje je 49-godišnji Splitsanin postao prvi Hrvat koji je uvršten u Međunarodnu tenisku kuću slavnih.

Uz Ivaniševića je na istoj svečanosti u Kuću slavnih iz njegove generacije 2020. uvrštena i Conchita Martinez, prva Španjolka koja je 1994. osvojila wimbledonski naslov. Iz generacije 2021. tu čast dobile su "Originalnih 9", devet igračica predvođenih s Billie Jean King, koje su bile pionirke borbe za izjednačavanje statusa i prava između tenisačica i tenisača te začetnice današnjeg WTA Toura, a posthumno je u Kuću slavnih uvršten veliki teniski trener i pedagog Dennis Van der Meer poznat pod nadimkom "Učitelj učitelja".

Gorana je u društvo teniskih besmrtnika uveo njegov dječjački idol John McEnroe, a medalju člana Međunarodne kuće slavnih oko vrata mu je objesio predsjednik ove organizacije i njezin član Stan Smith.

"Volim Gorana Ivaniševića i neizmjereno sam uzbuđen što mogu u Kuću slavnih uvesti nekoga za koga se može reći da je na terenu bio luđi nego što sam ja bio. Puno puta sam igrao protiv Gorana, puno puta sam gledao i komentirao njegove mečeve i moram reći da me uvijek držao na rubu stolca, jer nikada nisam znao što će se sljedeće dogoditi, a nisam siguran ni da je on znao. Njegova nepredvidivost je jedan od razloga zašto smo ga voljeli i zašto je bilo toliko teško igrati protiv njega. Ono što je činio na terenu, Goran je radio na svoj način i svakako bi bilo dobro imati takve igrače na turnirima... Ponosan sam što Vam predstavljam svog prijatelja i novog člana Međunarodne kuće slavnih", rekao je John McEnroe uvodeći Gorana u Kuću slavnih, a ni Ivanišević mu nije ostao dužan.

"Ne mislim da sam luđi od tebe, ali sam jako blizu. Volim te, volim tvoj tenis, ti si razlog zašto sam počeo igrati tenis i - da, puno puta sam te pobijedio", već u prvim rečenicama svog obraćanja Ivanišević je nasmijao sve nazočne u maglovitoj newportskoj večeri.

Zahvalio je predstavnicama skupine "Originalnih 9" za iniciranje promjena u tenisu i za njihovu hrabrost, a Conchiti Martinez je poručio da nema "bolje i ugodnije osobe" kao partnerice pri uvrštanju u Kuću slavnih.

"Prije 42 godine sam započeo ovo putovanje iz malog grada Splita u Hrvatskoj i danas će ono završiti u Newportu. Na tom putu moram zahvaliti nekim ljudima, s kojima sam prošao kroz dobre i loše trenutke, kroz uspone i padove", rekao je Goran prije nego što je nabrojao imena svih svojih trenera, "jer su mu pomogli da postane igrač kakav je bio".

"Laci Kačer, Mek Ercegović, Zoran Ilić, Niki Pilić, Boško Čavka, Balasz Taroczy, Mario Tudor, Vedran Martić i, za mene najvažniji, Bob Brett koji više nije s nama, ali ponosan na mene tamo gore."

Potom se sjetio svojih suigrača i članova Davis Cup reprezentacija.

"Ima sam čast igrati za dvije države, prvo za Jugoslaviju, a nakon toga za Hrvatsku. Iz jugoslavenske momčadi ću spomenuti Bobu Živojinovića i kapetana Radmila Armenulića koji su

mi mnogo pomogli. Iz moje hrvatske ekipe, izbornici Željko Franulović i Niki Pilić, Goran Prpić, Bruno Orešar, Ivan Ljubičić, Mario Ančić, Saša Hiršzon, Igor Šarić i Ivo Karlović. Zajedno smo igrali, smijali se i osvojili Davis Cup 2005."

Zahvalio je i svim igračima s kojima se susretao na ATP Touru.

"Neki od njih su mi uništili život. Umalo. Svi su me učinili boljim igračem i zbog njih sam danas ovdje."

Zahvalu su dobili i Goranovi prijatelji, koji su vjerovali u njega i onda kad je to bilo nemoguće, koji su ga dizali kad bi očajavao i koji su za njega uvijek imali lijepe riječi.

Posebno mjesto dobili su i Goranovi navijači.

"Nije bilo lako biti moj navijač", rekao je Ivanišević uz obilje smijeha iz publike.

"Bilo je frustrirajuće, bilo je tužno, vjerojatno se mnogo ljudi razvelo zbog mene. No, jedno je sigurno - bilo je zabavno biti moj navijač."

Svoj dio zahvale dobili su i novinari.

"Zabavljali smo se, često se nismo slagali, ali je postojalo uzajamno poštovanje", poručio je predstavnicima 'sedme sile', a iz gomile je izdvojio jednog posebnog, koji ga je pratio još kao desetogodišnjaka - Nevena Bertičevića.

"Nevene, hvala ti za svaku predivnu riječ koju si o meni napisao."

Poseban prostor u zahvali dobili su oni koji su se najviše žrtvovali za karijeru novog stanovnika Kuće slavnih - otac Srđan i majka Gorana.

"Dvije najvažnije osobe u mojoj karijeri - mama i tata. Dvoje ljudi koji su žrtvovali svoje zdravlje, svoje karijere, svoje vrijeme i davali mi bezuvjetnu ljubav kako bih uspio. Mama i tata, nema tih riječi kojima bih vam mogao zahvaliti, niti mogu učiniti nešto čime bih vam mogao zahvaliti za sve što ste učinili za mene. Kad bih opet morao proći ovo putovanje, opet bih vas izabrao za mamu i tatu i opet bismo pošli zajedno. Volim vas i hvala vam na svemu."

Zahvalio je Goran i svojoj djeci: Oliveru, koji je "još premali da bi znao tko je njegov otac, ali ga voli", te Emanuelu i Amber, koji su dovoljno veliki i "osjećaju ponos zbog onoga što je njihov otac ostvario".

Potom je red došao i na Goranovu suprugu Nives.

"Kad sam ja počinjao biti dobar (tenisač), ona je još bila djevojčica. Nije znala za mene, niti je znala išta o tenisu. Dvadeset i nešto godina poslije stoji ovdje iznimno ponosna i prelijepa. Hvala ti na podršci i ljubavi."

Nije Goran zaboravio ni ljude koji su "zaslužni" za njegov povijesni uspjeh, koji ga je učinio

Goran Ivanišević ušao u Kuću slavnih: Ovo je kraj. Ovo je ostvarenje sna

Kategorija: SPORTAŽurirano: Nedjelja, 18 Srpanj 2021 13:23

Objavljeno: Nedjelja, 18 Srpanj 2021 13:23

teniskom legendom.

"Zahvaljujem wimbledonskom odboru što mi je dodijelio pozivnicu. Ne znam jesu li obavili dobar posao i žale li zbog toga, ali hvala vam dečki - da nije bilo vas, sada ne bih stajao ovdje. Bila je to dobra odluka."

Za kraj je Goran ostavio zahvalu "jednom gradu i jednoj zemlji".

"Mom rodnom gradu Splitu - gradu koji je dao toliko čudesnih ljudi i čudesnih sportaša. Gradu koji mi je podario najljepše i najsigurnije djetinjstvo, gdje sam mogao postati tenisačem kakav sam danas i kakav sam bio. Sve što sam gradio kroz svoju karijeru donio sam iz tog grada i postao čovjek kakav sam danas. Mojoj zemlji. Znače, mi smo mala zemlja velikog srca. Nikad ne prestajemo vjerovati. Imao sam mnogo uspona i padova, ali nikada nisam prestao vjerovati. Prvi put u životu mogu reći da sam ponosan na sebe."

Na kraju je poentirao na svoj način, izvukavši iz sjećanja društvo koje ga je 2001. u Wimbledonu vjerno pratilo na putu prema najvećem ostvarenju.

"Trima Goranima, petorici Gorana, svim Goranima na ovom svijetu - dečki, učinili ste me ponosnim. Činili smo stvari na svoj način, teži, ali bio je to naš način. No, samo ja ulazim unutra. Možete doći posjetiti me, ali ja sam zaslužio ući", rekao je Goran uz ovacije iz publike te zaključio:

"Ovo je kraj. Ovo je ostvarenje sna."

(Hina)

